Ч. 90 (13.329). Львів, понеділок 10. квітня 1933. Pocztową opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Англійські парляментаристи у Львові.

Дня 4. квітня ц. р. приїхали до Львова два визначні англійські парляментаристи а саме член палати льордів льорд Ноель Бакстон і посол до англійського парляменту Бен Райлі.

Оба парляментаристи вже віддавна цікавляться українським питанням. Льорд Ноель Бакстон у минулому році дав почин до великої дебати в палаті льордів і виголосив знамениту промову у справі меншин в Европі, присвячуючи велику її частину українському питанню, зупиняючись над полагодою української петиції у Лізі Націй у справі т. зв. „пацифікації“. У тій промові вказував на конечність іншого відношення як досі до петицій, які входять до Ліґи Націй. Позатим оба згадані парляментаристи працюють дуже інтенсивно в Товаристві Приятелів Ліґи Націй і там постійно видвигають українську справу.

Вечором дня 4. ц. м. відвідали вони голову УНДО і Української Парляментарної Репрезентації посла д-ра Дмитра Левицького. Дня 5. ц. м. після обіду зложили англійські парляментаристи візиту Ексцеленції Митрополитові Шептицькому. Того самого дня гостив чаєм достойних гостей у себе голова УНДО д-р Дмитро Левицький. У цих сходинах взяли участь представники вищого духовенства, та українського громадянства. Англійські гості відвідали і наше село. Дня 6. ц. м. поїхали в товаристві м-ра Романа Олесницького до села Підберізці львівського повіту; там оглянули „Народний Дім“, кооперативу, читальню, церкву та перевели довші розмови з місцевим парохом і селянами.

У пятницю, дня 7. ц. м. англійські гості в товаристві пос. О. Луцького, З. Пеленського та м-ра Р. Олесницького звідали наші центральні економічні, культурні, просвітні і гуманітарні установи, а також Наукове Товариство ім. Шевченка і його Музей, а в Національному Музею крім самого музею оглянули українсько-французьку виставу образів. Передполуднем встигли побути теж у Волоській церкві, де любувалися гарним співом хору.

Вечором дня 7. ц. м. Українська Парляментарна Репрезентація вшанувала гостей скромною вечерою у готелі „Жоржа“.

У відповідь на промову д-ра Дмитра Левицького забирали голос оба парляментаристи, висловлюючись із великим признанням про наше село і його культуру, порівнюючи наших селян до данських та шведських. Промовці заявили, що досі цікавились українським питанням на підставі теоретичних відомостей. Тепер після свого побуту тут щиро стверджують, що не жалують своїх заходів і теперішні відвідини їх ще більше скріпили в конечности цієї праці та що на майбутнє звернуть ще інтенсивнішу увагу на долю українського народу.

Дня 8. ц. м. на двірці попрощали достойних гостей голова УНДО і Української Парляментарної Репрезентації д-р Дмитро Левицький та заступник ґенерального секретаря УНДО пос. д-р Любомир Макарушка.

Інтервю представника „Діла“ з англійськими парляментаристами.

Представник нашої редакції, користаючи з побуту визначних англійських парляментаристів у Львові, звернувся до них, безпосередньо перед їх відїздом, з проханням дозволити йому на коротке загальне інтервю. Розмова велася в англійській мові; парляментаристи прохали зясувати питання письменно і одночасно дали на них письменну відповідь, щоби оминути всяких непорозумінь у точній передачі їхніх думок.

Питання були такі:

I. Панове! Ми знаємо, що Ви дуже живо цікавитеся справами т. зв. меншин в Европі. Чи в теперішній своїй подорожі ви відвідаєте ще інші меншини, крім української в Польщі?

II. Ви підписали разом з іншими визначними англійськими політиками петицію до Ліґи Націй у справі територіяльної автономії для Східної Галичини, заґарантованої міжнародніми договорами. Доля цієї петиції Вам відома. Чи англійські політики будуть і надалі цією справою цікавитись?

III. Вам відома полаґода петицій меншин у Лізі Націй і зокрема доля українських петицій, між іншим т. зв. пацифікаційної, що стала предметом дебат у палаті льордів. Чи Ви не вважаєте виправданим домаганням зміни процедури у Лізі Націй і чи ця зміна причинилась би до поправи долі національних меншин?

IV. Чи були би Ви ласкаві кількома словами поділитись враженнями з Вашого побуту серед українців у Польщі?

ВІДПОВІДЬ

льорда Ноел Бакстона, (член Партії Праці і Палати Льордів, Англ. Унії Приятелів Ліґи Націй, англійський міністр хліборобства в р. 1929—1931; дослідник національних проблем.)

I) Так, я загально цікавлюся меншиневими справами. В Англії ми не позволяємо, щоби хтось терпів з причини своєї національности або віроісповідання, а Партія Праці вірить, що добра державна політика дає можливості розвитку для всіх. Толерантна влада викликує приязні відносини, корисні для обох сторін.

II) Ломання міжнародніх зобовязань уважаю небезпечним, хочаб додержання їх було трудним з огляду на систему диктатури.

Якщо не можна здійснити пляну територіяльної автономії, то слід би взяти на увагу, досвіди Англії в тім напрямі.

Є ріжні роди автономії. Навіть англійські консервативісти, що не хотіли дати Ірляндії гомрулю (територ. автономії), дали ірляндцям льокальну автономію як засіб до наладнання спокою і приязніших відносин між обома народами.

III) Найважніші права — це ті, що їх застережено в меншиневих договорах. Процедура Союзу Народів булаб справніша, якщо Комітетам Трьох помагав би комітет експертів на зразок комітету для справ невільництва. Ця форма не вражала би гідности дотичних заінтересованих держав, що роблять цей закид на випадок заведення для справ меншин повного комітету як напр. комісії мандатової.

IV) Я справді захоплений високими орґанізаційними прикметами Вашого народу у справах торговельних, освітніх і релігійних.

Такі прикмети у народі мали би вартість для кожного уряду і англійський уряд, згідно зі своїм розумінням державного правління, використав би їх для добра загального співжиття.

Англійська поступова опінія звертає увагу на добру адміністрацію і саме вістки про методи захитали наше приязне відношення

Якщо Польща вміє цінити прихильність заграниці, маю надію, що її влада буде старатися, щоби її виконавчі орґани були гідні того високого становища, яким є держава XX-го віку.

ВІДПОВІДЬ

Бен Райлі (посол англ. парляменту в рр. 1922—1931, член Унії Приятелів Союзу Народів. Віцепрезидент „Льондонського Балканського Комітету“.)

I) Я цікавився справами меншин за останніх 10 літ у Болгарії, Македонії та Хорватії. Від 1923 року я був у Болгарії тричі. Минулого року я був у Хорватії та Македонії з моїм приятелем послом Рис Дейвісом (який був у Галичині в 1932 р.). Ми опублікували два звіти про Хорватію і Македонію. Ці звіти викликали велике зацікавлення в Англії і в Америці і спричинили появу богатьох листів і статтей у „Манчестер Ґардієн“.

В Англії з усіма народами поводимось однаково і даємо їм повну горожанську, політичну і релігійну свободу.

Ми бажаємо такої толеранції всюди, і тому підтримуємо домагання, щоби меншиневі трактати виконували в Польщі як і в інших державах.

II) Я підтримував останню українську петицію до Ліґи Націй щодо політичних вязнів і далі підтримуватиму всілякі петиції того роду.

III) Від довшого часу я борюся за зміну машинерії Ліґи Націй у процедурі при розгляді петицій національних меншин на конференціях Міжпарляментарної Унії і де тільки можу.

Я пропонував установити постійний комітет для справ меншин при Раді Ліґи Націй, що мав би за завдання розглядати всі петиції і видавати негайні припоручення Комітетові Трьох.

На мою думку такий комітет чи комісія повинні складатися з експертів, які мали би право в разі потреби їхати на територію меншин і переводити відповідну перевірку.

IV) Я захоплений високим рівнем інтеліґенції і культурою українського народу, а прояви цієї культури я заобсервував у ріжних ділянках. Я особливо захоплений солідними прикметами селянства.

Осяги селянства на полі кооперації і культури вказують на їхню здібність до корисної участи у всіх фазах політичного і громадського життя.

З приємністю ствердив я високу прикмету в українському селі — загальний пробяв тверезости.

Українського селянина можна прирівняти до найкращого типу селянина в якійнебудь европейській державі.

Ослаблення Німеччини.

(Від власного кореспондента.)

Париж, 5. квітня 1933.

„Прийшла година покористатися нашим щасливим припадком. Цей випадок щасливий — гітлерівське божевілля, яке тепер повним розмахом силкується відобрати Німеччині терен, який вона здобула зусиллям десяти років. Переслідування жидів і крайної лівиці спричинили розлім між Німеччиною тай фінансовими колами жидівсько-англьосаксонськими й III-им інтернаціоналом, котрі були головними підпорами її у світі. До цього слід додати розрив з Радянщиною, неменше вагітний наслідками, розлертя небезпечного нам рапальського договору, заперття совітського резервуару і варстату перед німецькими впливами, німецькими замовленнями тайних зброєнь і ґазів... Филя загального осуду супровожає обурені протести жидів усіх держав. Могуче підіймається голос американського громадянства, традиційно привязаного до засад свободи одиниць і гуманности. Зацукується Анґлія, бачучи, що через край звязалася з Німеччиною. Приходить черга на Францію..."

Так позволив собі великий полудневий щоденник („Парі-Міді") схарактеризувати настрої, якими останнього тижня жив і досі живе тутешній політичний загал. „Прийшла година покористатися нашою шансою" — кажуть собі супроти підйому німецької націоналістичної активности, не тільки французи, а й їх союзники й васалі, розсипані по середній і східній Европі. Завагалися, захиталися і зацукалися супроти звісток про німецькі події навіть ті французькі кола (вони в останніх роках щораз то більшали), які працювали над підготовленням оконечного й повного замирення між Францією та Німеччиною, — того замирення, яке мало би повести за собою також ревізію границь ріжних державних новородків, що тільки на французько-німецькій незгоді й розживаються.

Нема найменшого сумніву, що останні німецькі події погіршили становище Німеччини на міжнародньому полі, що онесмілили італійсько-англійську „ревізійну" дипльоматію тай наново осмілили всю галапасну тічню васалів Франції, які ще недавно, ще попереднього тижня розпучливо скомліли були і безсило зубами скреготали — зі страху, що великі й висококультурні нації Західної Европи нарешті могли би погодитися поміж собою тай одним кивком посадити паразитні „потуги" кожна на свому, значно скромнішому, від дотеперішнього, місці.

Держави хронічних погромів протижидівських, такі, як впр. Румунія і з нею духово споріднені новотвори, раптом сіли на високого коня „людяности", „справедливости", „свободи", „терпимости", національної й релігійної „рівноправности", тай взялися моралізувати Німеччину. Моралізувати і, чого ліпшого, оклевечувати. Оклевечувати, тобто роздувати явища і без того невідрадні з чисто людяного погляду, нерозумні з політичного й недоцільні з історичного, до розмірів „погромів і „жорстокостей".

Річ можлива, навіть імовірна, що як протинімецька кампанія у Франції, так і протижидівська в Німеччині, все таки в недалекому часі покінчиться та що ходу неминучих подій — від Версаю до ревізії — вона не то не припинить оконечно, а й навіть задовго не припізнить. Але покищо „піде правди діти": німецькі внутрішні події дуже сильно потрясли становищем Німеччини в закордонній ділянці осягненими, здержаними та видержаними, доцільними й послідовними, на роки обчисленими заходами пок. Штреземана і його дипльоматичної школи. Це нині факт, з яким не може не числитися ніхто, хто стежить за політичним розвитком Европи, зосібна ніхто, хто знає, що без основної ревізії Версаю й Сен-Жермену і кордонів не може бути супокою й сякого-такого тарazду в нашій частині земної кулі.

ДЕНЬ НІМЕЦЬКОЇ ПРАЦІ.

Як повідомляють з Берліна, уряд виладив програму дня 1. травня, який буде оголошений „днем німецької праці". На одній з великих площ у Берліні відбудеться масове віче при участи, як надіються, до пів міліона осіб. Підчас віча канцлер Гітлер відчитає маніфест, який буде переданий німецькими радіостаціями. Маніфест проголошує день 1. травня постійним національним святом праці.

Четверте галицьке воєвідство.

(Кореспонденція з Волині.)

Луцьк, 6. квітня 1933 р.

I.

Реалізатор „великих волинських експериментів" у свій час заявив, що не допустить, щоби Волинь стала четвертим галицьким воєвідством. Знаменні це були слова. Бо за ними йшли відповідні чини. Робилося все, щоби Волинь цілковито ізолювати від Галичини та „охоронити" від її впливів — і не лише політичних і національно-виховних, але й від економічних.

Ізоляційне завдання переводилося в життя з великою послідовністю: галицькі організації не могли переступити через сокальський кордон, а волинські кооперативи мали поволі перейти спеціяльну метаморфозу.

Кожний українець, що приїзжав на Волинь з Галичини, був під більшою опікою, ніж чужинець. Посли, що брали тут участь у виборчій акції... зрештою, всім це відоме. Слово УНДО було страшніше за комуну. Налякані інтеліґенти боялися його вимовити не без підстави.

Волинь згідно з пляном „експериментатора" мала витворити цілком відрубне реґіональне життя, яке найменшою дрібничкою не було би подібне до життя цієї страшної і небезпечної Галичини. Це мали зробити певні специ привезені зза кордонів Волині.

II.

Чи вдалося „охоронити" Волинь від впливів, духа і форм галицького життя?

Всупереч усім закликанням і чаруванням Волинь таки стала **четвертим галицьким воєвідством.** Це не фраза, а сама дійсність. Більше. Волинь, завдяки згаданим заходам, має тенденцію в деякому відношенні випередити Галичину, себто стати „страшнішою" за неї.

Маємо на увазі лише політичні посунення вперід, що найбільше лякали автора ізоляції Волині. Бо в інших відношеннях — культурному й економічному, завдяки згаданим експериментам, Волинь уявляє собою руїну.

Власне ця руїна й усі штучні перепони до консолідації з Галичиною і національно-культурного розвитку привели до того, що Волинь, як це ми казали ще в минулому році, стала підмінованим замкненим кітлом.

За той час процес „радикалізації" політичного руху Волині посунувся наперед дуже далеко. Комуністи раз-у-раз дають знати про себе летючками, биттям шиб у шкільних будинках

і т. д. А з другого боку, національний сільський доріст це вже не інертна маса. Іноді аж важко зясувати собі, звідки все це береться.

І лише тоді знаходиш собі відповідь, коли згадаєш, що тут був „експериментатор", що пробував доконати чуда: перетворити місцевих українців у волинських мулятів і метисів. **А зробив з них політичних галичан.**

Більше ніж галичан, бо людей, що втратили все й вже більше нічого не мають до втрачення. І більше, ніж четверте галицьке воєвідство, бо **розбурхані величезні терени.**

Говоримо про це тому, що самі живемо на цих українських теренах і несемо всі гіркі наслідки шкідливих експериментів.

Бо ми, щоби далі жити й розвиватися, маємо потребу в вільній будівничій праці, в відбудові національно-культурної руїни й необхідних умовинах поступу.

І тому мусимо голосно кричати, щоби негайно були усунені всі рештки недавніх експериментів.

Одного лише не можна вже усунути — четвертого галицького воєвідства: Волинь з Галичиною вже творить у політичному й національному відношенні одно тіло й одну душу. Заходи до усунення цього даремні.

Senex.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. КВІТНЯ 1933.

ДЖ. ПАПІНІ.

НІЩО НЕ МОЄ.

(З книжки „Ґоґ".)

Найбільша проблема для людини і для народів — незалежність. Чи можна її розвязати?

Видається мені, що те, що маю — моє, але предмети, які маю, завсіди володіють мною. Одною незаперечною власністю повинно би бути наше власне Я, а проте, прослідивши добре справу, питаємо: де та абсолютна частинка, відокремлена, що не залежить від нікого?

Інші люди, приявні чи неприявні, беруть участь у нашім внутрішнім і зовнішнім житті. Нема способу заховатись перед ними. Навіть у найідеальнішій самотині, почуваю себе, поневолі, атомом гори,, коміркою якоїсь спільноти, краплиною моря. У моїй душі та тілі залишилась спадщина по покійниках; моя думка має довги супроти колишніх мешканців землі і супроти сучасників; моєю поведінкою правлять, навіть проти моєї волі, істоти, яких не знаю і якими погорджую.

Всьо, що знаю, навчився я від інших людей. Щонебудь уживаю це чужий твір — байдуже, чи я заплатив за це. Без співучасти робітника, ремісника та мистця я був би ще більше голий, ніж Калібан або Робінзон. Коли хочу змінити місце побуту, потрібую машин, яких сам я не придумав і якими кермують чужі руки. Мушу говорити мовою, не мною вигаданою, а люди, що були передімною накидають мені, без мого відома, свої нахили, свої почування, свій смак.

Коли хочу розкласти своє я кусень за куснем, завсіди найду тільки кусні та обривки, що їх дістав я від зовнішнього світа — на кожному міг би я покласти напис, звідки вони походять. Одне від моєї мами, друге від мого першого приятеля, третє від Емерсона, це або те від Русса або Штірнера. Коли спишу весь свій інвентар, привласнених річей, моє власне я стане порожньою формою, без ніякого змісту.

Належу до якоїсь кляси, якогось народу, якоїсь раси — ніколи не зможу вийти поза межі, не мною означені. Кожна моя думка це відгук, кожний учинок — плягіят. Можу позбутись присутности всіх людей, але велика їх частина житиме далі, незрима, у мені самому, на відлюдді.

Коли маю у себе на службі людей, мушу терпіти їх і піддаватись їхнім наказам; коли маю приятелів, мушу їм потурати і служити; гроші треба берегти, побільшувати, охороняти, боронити. Влада рівна рабству. У дійсності — ніщо не моє. Ті нечисленні радощі, що їх зазнаю, завдячую натхненню і праці людей, яких уже нема і яких ніколи я не бачив. Знаю, що від кого я дістав, але не знаю, що сам я дав.

Вдалось мені зібрати кількадесять міліярдів. Я не міг би був цього зробити, якби міліони людей не працювали на мене, якби міліони не мусіли купувати того, що я продавав, якби тисячі людей не були вигадали формул, машин і правил, на яких основане економічне життя землі. Полишений власній долі я став би дикуном, що годує себе корінями і собачим падлом.

Де-ж цей глибокий, незалежний первень, незвязаний з нічим іншим, незроджений з нічого іншого, що я міг би його назвати справді своїм?

Чи я справді клубок позичених ниток, рабська молекула велитенського тіла?

І та єдина річ, що видається нам справді наша — наше власне Я — чи може теж, як усе інше, це тільки звичайний відблеск, галюцинація чванливости?

Переклав м. п.

Арештували молодого Бухаріна.

Із Столбців повідомляють, що на стації Негорелое радянська влада арештувала сина Бухаріна, який під фальшивим іменем утікав до Польщі. Молодий Бухарін є студентом московського університету і належить до організації „молодих незалежних". Відставили його назад до Москви.

Титули та ордери.

БЕРЛІН, 8. 4. ПАТ. Кабінет республики на вчорашньому засіданні крім закону про намісників вирішив закон про привернення фахового урядництва. Всі урядовці, покликані до служби після 9. листопада 1918 р. без збереження обовязуючих приписів або без відповідної фахової освіти, будуть видалені. Новий розпорядок розтягається на службовців республики, союзних країв і громад. Крім того торкається адвокатів жидів без відповідної зміни законодавства.

Одночасно кабінет увів титули та ордери. Ордери і відзнаки може надавати тільки президент республики, титули президент і намісники, а в Прусах премієр. Дальше затверджено проект закона в справі 1. травня як національного свята праці.

Чемберлен проти уступок Німеччині.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. Промовляючи у Бірмінгемі, Чемберлен заявив між іншим, що в Німеччині відживає дух підбою. Перед вирішенням справи ревізії мирових трактатів і зброєнь мусимо бути певні, говорив Чемберлен, що дух підбою щез уже серед німців та що вони домагаються рівности зброєнь тільки для власної безпечности й вдержання миру. Теперішня хвилина на думку Чемберлена не надається до того, щоби Німеччині робити якісь уступки.

Кірґізи покинули св'й край.

Спроба радянської влади поселити кірґіських кочовників у колгоспах не тільки не повелася, але навіть причинилася до знищення їхнього краю. Щоби призвичаїти кірґізів до осілого життя й рільної праці, радянська влада заложила для них зразкові комуністичні господарства. Задля цього стягнула з европейської Росії кількадесять селян. Забула тільки доставити новим колгоспам потрібний інвентар і насіння, наслідком чого поселенці, засуджені на голодування, втікли. Кірґізи перенеслися переважно поза границю держави, до китайського Туркестану та Монголії. Остаточно великий край кірґізів, славний свого часу з плекання овець і коней, перемінився в справжню пустиню.

—o—

СКАРБОВІ БОНИ НА 75 МІЛІОНІВ.

Появився розпорядок міністерства скарбу про скарбові бони, які буде випускати з днем 10. ц. м. на загальну суму до 75 міліонів зол. Опроцентування бонів з 3-місячним речинцем платности означено на 4 і пів прц., для бонів з 6-місячним речинцем 6 прц. З добутої тим способом готівки 30 міліонів буде призначених на будову залізниці Варшава—Радом і Мехів—Краків. Крім того значну готівку мають зужити на направу доріг, при якій знайде заняття коло 15 тисяч робітників.

Орґанізація ощадностевих кас.

У своїй основі ощадностеві каси це не капіталістичні підприємства. Від 1815 р., коли в Англії (Шотляндії) повстав перший ощадностевий банк, подібний до новітніх кас, орґанізація таких кас або банків основана на двох принципах.

1) Люди незаможні та ті, що складають невеличкі ощадности мають можливість *зовсім певної* льокати.

2) Ті, що складають гроші, мають при *певности* одночасно *зиск* зі своїх складок.

Мабуть ні один банк ані каси не мають серед суспільностий на Заході такого довіря, як ощадностеві каси.

А всеж, навіть після 100-літньої практики ощадностевих інституцій є ще такі особи, які впевняють, що найкраще почувають себе, коли мають гроші складені у своїй хаті. Цей погляд в основі фальшивий та непрактичний. Не згадуючи про те, що такі гроші, які відпочивають у шуфляді бюрка або шафи, не процентуються, отже тратять на цьому, ми в кожній хвилині виставляємо їх на всяку небезпеку. Трапляється нераз, що мешкання полишене без опіки (а, таких випадків не можна оминути) іде на поталу грабіжників. Буває, що і домашній злодій, підглянувши сховище пана чи пані дому забирає їм скарб. Буває — і це найсумніше — що гроші викидають через необережність, або забувають їх, або нищать самі власники серед інших непотрібних паперів. А пожежі? Скільки кріваво заробленого гроша пропало в огні. Отже можна сказати направду, що власна хата та приватне мешкання це не відповідне місце до переховування гроша. Тільки люди дуже легкосерді та непрактичні є іншої гадки.

Деж поміщувати гріш, відкладений так важко аж до часу, коли треба нам покористуватись на старі літа? Що брати за підставу вибору, де поміщувати гроші? Чого домагатись від того, хто бере їх від нас?

Ось запити повні остраху та сумнівів, якими мучать себе власники більшої та меншої готівки, не знаючи, що робити, щоби не перерахуватись у своїй розсудливости та своїх обрахунках.

Для них маємо кілька спокійних рад, сперованих на досвіді.

Не будьте ласі на великі зиски, бо вони непевні і часто зводять людей. Не на високість обіцяного зиску-проценту треба звертати увагу, а на солідність і ґарантію забезпеки. Довідайтесь раніше, як обертає грішми інституція, якій довіряєте своє добро, де вона сама їх льокує і чим за них відповідає.

Отже інституція, якої річні справоздання є постійною історією того, як треба дбати за добро своїх клієнтів і цілої суспільности це П. К. О., що забезпечує цілість складених капіталів власним величезним майном. Ось найважніші цифри біляйсу П. К. О. за 1932 р.: готівка 203,493.677.15 зол. Власні льокати 423.933.97 зол. Нерухомости 35,313.019.22 зол. Резерви 33,068.825.31 зол.

З цілим спокоєм і довірям можемо передати туди навіть найтяжче зароблений гріш. Не тільки не виставляємо його на небезпеку хвилювань і змін у фінансових конюнктурах господарського ринку, але забезпечуємо його перед такими хиткими змінами. Не менше важний солідний процент і догода, яку дає ця ощадностева скарбниця своїм клієнтам.

Суспільність відчула це своїм інстинктом, ставлячись до П. К. О. з небуденним довірям, що зростає що місяця. Доказом цього є навіть зріст ощадностевих книжечок, яких цифра дійшла тепер до *міліона чинних ощадностевих книжечок.*

П. К. О. стала нині скарбівнею всіх громадян у краю.

Складайте свої ощадності в П. К. О. Відділ у Львові вул. 3-го Мая ч. 9. і в кожнім почтовім уряді.

З польської преси.

„Інакше, ніж 90 проц. польської преси".

Найбільш неперебірчива кампанія проти Німеччини і її нинішніх керманичів та щораз більше запаморочена дурійка радянофільства опанували не 90 відс., а 99 відс. польської преси. Від ендеції через санацію до соціялістів, усі навиперебки лають і відгрожуються німцям та кокетують московським більшовикам.

Єдиним виїмком з того куріозного хору було виленське „Слово", якого редактор, санаційний посол Мацкевич, відомий зі своєї самостійности,

яка йому зєднала опінію, „enfant terrible", заявив себе радше прихильником уряду Гітлера, ніж якогонебудь іншого, та послідовно виступає проти германофобської польської манії. Нпр. у передовій статті „*Інформації*" з 1. ц. м. „Слово" без обиняків заявляє, що „найбільшу, бо безпосередню небезпеку добачуємо в закордонній політиці Польщі". І п. Мацкевич („Цат") ставить керманичам тої політики перед очі повну ізоляцію Польщі, від якої не врятують її пусті демонстрації.

Тепер до того голосу приєднався ще один, який ставить справу ще ясніше: під кутом протисовітської і протиросійської орієнтації Польщі. У „*Бунті Млодих*" за квітень ц. р. ч. 39. читаємо таке:

„...Не бачимо великої ріжниці у становищі до нас (поляків) Гітлера та становищі інших німців: навіть комуністи в Німеччині — а в Польщі теж — є за відібранням Помория і Шлеська. Між Гітлером і його ворогами супроти Польщі нема ріжниці, або вона дуже мала, коли мова йде про ціль, а істнує ріжниця лише про вибір доріг до цілі. Тому його прихід до влади не можемо вважати особливим нещастям. Зате не слід забувати іншої річи: одначово прихід до влади як перші тижні правління Гітлера зазначилися двома вел. моментами. Одним із них була внутрішня боротьба... Те, чому присвічувала заграва горіючого райхстаґу, було громадянською війною двох таборів на життя і смерть. Але не лише на їх життя і смерть: це боротьба за будучність Европи.

Так, як від упадку Польщі в 1920 році комуністи узалежнювали побіду комунізму в решті Европи, так само в теперішньому часі комуністична атака йде на Німеччину, розуміючи, що побідивши там — побідять також всюди інде. Побіда комунізму в Німеччині, це приміщення комунізму в середній Европі, пересунення одним скоком знад Збруча над Рен. Здавлення Польщі поміж комуністичною Росією і комуністичною Німеччиною це питання часу, — може часу дуже короткого. Тому також велике значіння припинують в Росії німецькій комун. партії, найсильнішій (після московської) з усіх компартій світа. Тому й стільки значіння привязують перемозі над головною протикомуністичною силою, над гітлерівським рухом. І тому прихід до влади Гітлера та його уряду відбувається під знаком боротьби з комунізмом. Не жиди, не Помория, не „аншлюс" станули на першому місці програми гітлерівського кабінету. На тому першому місці стануло знівечення комунізму в Німеччині..."

станули на першому місці програми гітлерівська Німеччина і комуністична Росія не можуть продовжувати рапальського союзу.

Німецько-російський звязок порвався в полуменні тої ночі, коли горів райхстаґ і коли не було ні одної келії, де не сидів би приловлений комуніст. І це є політичний сенс приходу Гітлера до влади...

Але того політ. сенсу не бачить ані польська преса, ані кермуючі нею урядові чинники: єдиний висновок для них із знищення комунізму в Німеччині — підтримувати російський комунізм!

ПОМЕР АРХИКНЯЗЬ ГАБСБУРҐ.

ЖИВЕЦЬ, 8. 4. ПАТ. Учора вечором помер у Живці архикнязь Карло Стефан Габсбурґ на 73-ому році життя.

ДО ҐІТЛЬРІВСЬКОЇ ПАРТІЇ.

ДАНЦІҐ, 8. 4. ПАТ. Одна з груп національного зєдинення „Горожанське Зєдинення Праці", до якого належить багато данціґських службовців, дала своїм членам вказівки приступати до ґітлерівської партії.

НАПАЛИ НА ЖИДІВСЬКУ ХАРЧІВНЮ.

ДАНЦІҐ, 8. 4. ПАТ. Вчора пізним вечором кількох людей напало на жидівську харчівню в центрі міста. В харчівні було тоді 8 осіб, м. н. одна жінка. Ґумовими палицями прогнали всіх до кухні в сутеринах, а власника польського горожанина Фельдшуга побили. Коли поліція прийшла на місце нападу, напасників уже не було. Одного напасника арештували, опісля випустили. Пізніше ті напасники вибили шиби у входових дверях харчівні.

Реформа устрою Німеччини.

БЕРЛІН, 8. 4. ПАТ. На внесення канцлера Гітлера президент Гінденбурґ іменував краєвих намісників, що мають дбати про вдержання одноцілого напряму державної політики. Крім права іменування краєвих премієрів і в порозумінні з ними інших членів краєвих кабінетів прислугуватимуть намісникам такі компетенції: а) розвязування соймів і переводження нових виборів; б) видавання й оголошування нових законів; в) іменування й усування зі служби вищих судових урядовців і г) право ласки. Намісників будуть покликувати на час соймової каденції. На внесення Гітлера можна кожної хвилини їх відкликати. Соймам не буде прислугувати право ухвалювати заяву недовіря премієрам і членам кабінету. У відношенні до Прус закон постановляє, що членами краєвого уряду можуть бути міністри републики. Державний комісаріят для Прус зноситься.

—o—

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.**

— **Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ҐРЕСЯКА** перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, III. сходи, I. пов. Приймає замовлення по 40 проц. дешевше на мужеські убрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 1615 5—20

— **Взуття купуємо в „КОМЕТІ".** Купуючи в „Кометі" даємо працю і заробіток нашим ремісникам. Свій до свого і по своє! 13-7

— **Божий Гріб в Успенській церкві у Львові.** Ще минулого року стара Успенська церква у Львові збогатилася на одну цінність, а саме на величавий Божий Гріб кисти арт. В. Дядинюка, виконаний у византійсько-декоративному стилі. Тому, що два образи (перший і останній) того Божого Гробу малював пок. Петро Холодний, а вони не гармонізували з цілістю (5 образів Дядинюка), намалював арт. Дядинюк і ті два образи (1) Христос на Оливній Горі і 7) Воскресення), які творять тепер разом з 5 його образами прегарну, стилево вповні згармонізовану цілість. Той Божий Гріб, що вказує на великий талант артиста і є без сумніву цінним надбанням церкви, можна буде оглядати від четверга 13. ц. м., де він буде уставлений у бічній каплиці. Оба образи П. Холодного з Божого Гробу переходять до Духовної Семинарії, де зберігаеться, як відомо, ціла низка образів того великого мистця.

— **Святочні ферії у школах.** На інтервенцію Головної Управи Р. Ш. Кураторія Л. Ш. О. відповіла, що в порозумінні з міністерством освіти в школах, які обходять греко-кат. свята, визначує святочні ферії від четверга, 13. ц. м до 20. ц. м. включно. Таким робом шкільна наука кінчиться в середу, а починається в четвер після Великодня. Цей розпорядок буде оголошений також у радіо.

— **Львів бойкотує німецькі фільми.** На заклик союзу оборони східних „кресів" власники львівських кінотеатрів заявилися за безоглядним бойкотом німецьких фільм. Одночасно рішили звернутися до торговельно-промислової палати, щоби придумала спосіб відобрання зачетів, заплачених на законтрактовані фільми німецької продукції. Конкретні внесення в справі бойкоту будуть вирішені на загальних зборах власників кінотеатрів львівського воєвідства 14. ц. м.

— У Золочеві в кіні висвітлювали фільму „Конґрес танцює" німецької вирібні УФИ. Жиди не позволили висвітлювати фільми і її відіслали до випозичальні.

— **Сейфи безплатні.** На основі закону з дня 16. березня ц. р. про фонд праці, обовязуючу оплату від сховків (сейфів) у висоті 5 зол. місячно в користь фонду допомоги безробітним, знесено з днем 1. ц. м.

— **Обкрадають церкви.** До церкви в Плотичі пов. Тернопіль дісталися крізь виломане вікно

Економічний огляд.

Українська хроніка.

СВІТОВА ВИСТАВКА ЗБІЖА Й УКРАЇНСЬКІ ВЧЕНІ.

Від 24. липня до 5. серпня ц. р. відбудеться в Канаді (Реґіон, пров. Саскачевань) всесвітня виставка зернової культури. Мукачівське „Світло" подає, що комітет виставки має замір покликати до співпраці теж українських учених з зах.-українських земель, з Радянщини і Ч. С. Р.

КООПЕРАТИВНА РОБІТНЯ ВЗУТТЯ.

Польські шевці вже перед пів роком заклали кооперативу і вона — як зачуваємо — дуже добре розвивається. Агенти цієї кооперативи ходять по домах і збирають замовлення та забирають стару обуву до направи. Наші безробітні шевці теж зорганізували подібну кооперативу у Львові при вул. Михайла 4, де виконують нове і направляють старе взуття. Ціни — як бачимо з реклямових листків — справді конкуренційні. На це повинні звернути увагу особливо наші бурси, приюти і т. і.

Польська хроніка.

„ЩО СХІДНА ГАЛИЧИНА МАЄ ДЛЯ ЕКСПОРТУ?" — ЕКСПОРТОВИЙ МУЗЕЙ У ЛЬВОВІ.

Ми вже писали про те, що організацію цьогорічних Сх. Торгів, які відбуватимуться між 3. і 18. червня, перебрала Торг.-Пром. Палата у Львові. Вона вирішила влаштувати на торгах окрему виставу експонатів, які мають дати повну картину вивозової спроможности Сх. Галичини. Проєктують теж перетворити виставу на „Експортовий музей" і видати адресну книгу всіх сх.-галицьких експортерів.

КРІЗА В ЦУКРОВОМУ ПРОМИСЛІ ГЛИБШАЄ. ЗАЧИНЕННЯ КІЛЬКОХ ФАБРИК.

Не зважаючи на редукцію (щоправда: незначну) краєвої ціни цукру і анти-дампінгові вивозові ціни, ситуація цукрового промислу Польщі тепер тяжча, ніж колинебудь давніше. Як консумція в краю, так і вивіз катастрофально меншають; не помагають ніякі вигадки реклями. За 6 місяців цьогорічної цукрової кампанії вивезла Польща 51.282 тон проти 170.387 тон в тому ж часі у минулому році, себто на 69 відсотків менше. У звязку з тим усім, плянують зачинити кілька фабрик. Число присуджених на нечинність подавали зпочатку 7, та мабуть тільки 3 будуть дійсно зліквідовані. Всі вони лежать на території б. рос. займанщини.

НОВІ ВЕКСЛЕВІ БЛЯНКЕТИ.

У розпродажі появились від 1. квітня ц. р. нові векслеві блянкети згідно з розпорядком з 10. жовтня 1932. З уваги на те, що дехто закупив старі блянкети перед 1. квітня, Міністерство Скарбу признало їм важність до 1. травня ц. р. До того часу кредитові установи і всі зацікавлені не повинні робити ріжниці поміж старими і новими блянкетами.

Світова хроніка.

ГОСПОДАРСЬКИЙ БОЙКОТ ГІТЛЄРІВСЬКОЇ НІМЕЧЧИНИ.

Різка лінія націоналістичної революції, що її переводять тепер у Німеччині, змобілізувала проти себе перш-усього все жидівство світу і батьківщину комунізму СРСР. Про крутий зворот „симпатій" більшовиків від Німеччини й Італії до Франції і Польщі ми вже писали на цьому місці. Останній тиждень повний був вісток, що звідусіль приходили, які виказали міць боєвого інструменту, що його мають жиди, міць господарського бойкоту. Може ніколи так релєфно не зарисувався факт, що світова торговля — це домена жидів. Гітлерівці не доцінили кольосальної солідарности жидів. І хоч наразі нема цифрових даних про втрати німецького нар. господарства внаслідок конфлікту з жидами, то проте втрати ці напевно значні. Купецтво, що є субєктом в розділі товарів, вирішує джерела своїх закупів і тепер протинімецьке наставлення жидівського купецтва, яке нешвидко мине, підкопає неодну ділянку німецького промислу. Численні замовлення, що досі йшли в Німеччину спрямували жиди в інші держави. Ріжні представники німецьких фірм у Польщі, Франції, Голяндії, Бельгії резигнують із представницьких привілеїв. Невиключене теж, що жиди, які грають і в міжнародній фінансієрі дуже поважну ролю, підуть атакою на німецьку валюту, аби підрізати її престіж. Те, що марка вже захиталась, покищо є наслідком деяких фінансово-політичних потягнень уряду. Останні вістки кажуть навіть про можливість покинення золотового паритету Німеччиною. Треба зазначити, що міжнародні господарські кола з великим неспокоєм слідкують за ходом подій у Німеччині. Вони бояться, що ці події можуть некорисно вплинути на міжнародні зобовязання Німеччини. Для Польщі всі потрясення в Німеччині показуються корисні в господарській ділянці. Ми вже згадували про варшавську орієнтацію Москви. Також французькі імпортери шукають на польському ринку товарів, що заступилиб німецькі.

СВІТОВЕ БЕЗРОБІТТЯ ТАКИ ДАЛЬШЕ ЗРОСТАЄ.

Термометр господарської конюнктури далі охолоджується і паде, а разом з тим ростуть нові лави безробітних. Міжнар. Бюро Праці оголосило тепер статистику за перші 2 місяці цього року і сконстатувало невпинний зріст світового безробіття. У цифрах воно виглядає так: Німеччина — 6 міл.; Австрія 401.320; В. Британія — 2.914.914; Франція — 368.929; Італія — 1.222.470; Японія — 503.958; Польща — 266.601; ЧСР — 918.334; Американська Федерація Праці подала в січні кількість безробітних 12 міліонів, а „Асоціяція Праці" близько 17 міліонів!

В. Н-вич.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

БІЛЬШОВИКИ ПРО АНГЛІЙСЬКУ ЗАБОРОНУ ВВОЗУ РАД. ТОВАРІВ.

МОСКВА, 8. 4. ПАТ. Ухвала англійського парламенту в справі ембарго на більшовицькі товари зробила в Москві велике враження. Більшовицька преса зареагувала на це дуже гостро та називає ухвалу палати громад виявом зоологічної ненависти консерватистів до більшовицької влади. Звіти з дебати в палаті громад займають перші сторінки московських часописів. „Ізвестія" передовицю кінчать заявою, що англійські погрози не матимуть ніякого впливу на перебіг процесу. З огляду на ясну нерівнобічність між предметом конфлікту і зарядженнями англійського уряду виринає здогад, що причина тієї поведінки англійського імперіялізму лежить глибше. Часопис обіцює ще розяснити ці справи.

ВИБУХ У КОПАЛЬНІ ЗОЛОТА.

ЙОГАНЕСБУРГ, 8. 4. ПАТ. Вибух ґазів у копальні золота в Лянґлядте наступив у глибині 4.000 стіп. Пятьох робітників, що хотіли зльокалізувати пожежу, згинуло наслідком затроєння газами. Сімох робітників перевезли до шпиталю в грізному стані.

ТРИБУНАЛ МІЖНАРОДНЬОЇ СПРАВЕДЛИВОСТИ.

ГАҐА, 8. 4. ПАТ. Тут замкнули 26. сесію постійного Трибуналу Міжнародньої Справедливости, що радила від 14. жовтня 1931 р. 27-му сесію отворять 8. травня ц. р. Займеться вона рекурсами чехословацького уряду проти кількох присудів мішаного арбітражного мадярсько-чехословацького трибуналу.

І В МАРСИЛІЇ БОЙКОТУЮТЬ.

МАРСИЛІЯ, 8. 4. ПАТ. Подібно як в інших містах, ряд крамниць у Марсилії вивісив таблиці з написами та повідомленнями, що не будуть приймати представників німецьких фірм. Тутешня німецька кольонія занепокоїлася, боїться утруднень для здобуття права на дальший побут і права заробітку.

„ЖІЗНЬ ЗА ЦАРЯ" ТА СЛЬОЗИ.

БІЛҐОРОД, 8. 4. ПАТ. Вчора вечором гурт російських емігрантів зорганізував у будинку авр. університету виставу опери „Жізнь за царя". Підчас вистави кількох людей кинуло на салю слізні бомби. Виставу мусіли припинити. Публика вийшла зі салі. Кілька осіб арештували.

ПАПЕН ВИЇХАВ ДО РИМУ.

БЕРЛІН, 8. 4. ПАТ. Віцеканцлер Папен виїхав учора до Риму. Міністр Ґерінґ виїде в неділю. Метою виїзду Ґерінґа, як повідомляє „Фелькішер Беобахтер", є обговорити з італійським міністром летунства низку справ у звязку з повітряною комунікацією.

злодії і вкрали три чаші, монстранцію та інші літургічні прилади, вартости 2.000 зол. Крім того понищили багато церковних річей. Поліція вжила до слідства поліційного пса й арештувала двох людей. Другий влом до церкви був в Антонівці пов. Чортків, де злодії винесли із закристії оґнетревалу касу, в якій находилися цінні предмети. Злодії не вділяли нічого, бо сполошили їх вартівники.

— Маслосоюз" відкрив у Рівному на Волині чергову свою крамницю.

— Засудили нотаря. У суботу запав у львівському окр. суді присуд у розправі нотаря Маєра й тов., обвинувачених у надужиттях (спроневірення 102.115 зол. на шкоду львівського маґістрату та нарушення частини прив. депозитів). Маєра на основі нового карного кодексу засудили на 2 і пів року вязниці. Спільників Маєра засудили: Можаковського на 14 місяців, Пельца на півтора року, Шварца на 1 рік, а Янша на 10 місяців вязниці.

Намагані самогубства. 42-літня безробітна наймичка Ант. Лівич випила пляшинку денатурованого спірту, та що його було замало, повісилася на дереві на Ґубернаторських Валах у Львові. Її відрізав зі стричка тайний агент і відратував. — Безробітна Павлина Либонь напилася денатурованого спірту. Її відвезли до шпиталю. — 19-літній Антін Литвин, що мріяв стати малярем, занятий у пекарні Войталевича, затроївся йодиною, тому, що господар не хотів йому позичити 2 зол. Його відвезли до шпиталю в грізному стані.

— Із життевого шумовиння. Крівава драма розігралася в Подільському готелі при вул. Городецькій у Львові. В ночі прийшов там молодий чоловік у товаристві жінки і записав себе як Яна Мадея з Катовиць, подаючи свою товаришку за жінку. Над раном жінка вибігла з готелю тільки в сорочці і ціла покровавлена, кличучи: рятуйте! Була тяжко поранена на тілі. Поліція добулася до кімнати, де лежав Мадей з підрізаним горлом. У руках держав ще бритву. Його перевезли в безнадійному стані до шпиталю, а товаришкою, що була звичайною вуличницею, занялося рятункове поготівля.

— Вистава праць О. Кульчицької. Як вже було заповіджено, відчиняється в неділю 9. ц. м. в Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка в год. 12. вистава звісної нашої малярки О. Кульчицької. Високий мистецький рівень виставлених праць, треба сподіватись викличе якнайбільше заінтересування цілого громадянства, бо це поразь перший є змога побачити доробок цієї малярки в цілообразі її мистецького розвою.

— Позір! Українці Личаківської Дільниці! Пригадуємо, що Загальні Збори Кружка „Р. Ш." ім. кн. Льва на Личакові відбудуться в неділю 9. квітня ц. р. в год. 5. попол. в домівці Кружка при вул. Крупярській ч. 15. Право участи в зборах мають також і ті громадяни, що мешкають на території Кружка, а платять свої членські вкладки до Головної Управи „Р. Ш." безпосередно або через свої установи, у яких працюють. — **Рада Повітового Союзу Кружків „Р. Ш." у Львові.**

— На святочнім столі не може бракнути плацка або мазурка. Практична пані дому приладжує смачний плацок, бабку або знаменитий торт на підставі опрацьованих і легко зрозумілих рецепт Еткера. Пекти легко і вдається знаменито навіть менше вправним рукам. Завдяки певній силі порошку до печення д-ра Еткера заощаджуєте час і маєте вдоволення, що святочне печиво вдається і є дешеве.

✝ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

РОМАН СТЕЛЬМАХІВ,

інжинір-агроном, сотник У. Г. А., професор агрономічної школи, помер дня 7-го ц. м. у 49. р. життя в Мілоціні, біля Ряшева. Тлінні останки покійного перевезуть до рідного Болехова, де відбудуться похорони вівторок 11-го в год. 10.15 рано.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 9. квітня год. 3.30 попол. „Опера за три сотики".

Неділя, 9. квітня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор" (Абон 10).

Понеділок, 10. квітня год. 7.30 веч. „Мадам Батерфляй" (ост. виступ Тамакі Міюри).

Вівторок 11. квітня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор".

Театр Розмаїтостей.

Неділя, 9. квітня год. 3.30 попол. „Золота тітонька" (Абон. 8).

Неділя, 9. квітня год. 7.30 веч. „Михася та її мати" (Абон. 9).

Понеділок, 10. квітня год. 7.30 веч. „Джім і Джіл".

Вівторок, 11. квітня год. 7.30 веч. „Михася та її мати".

Кіна.

АДРІЯ: „Король прерій та чорний мустанг" (Том Мікс).

АПОЛЬО: „Всім вільно кохати".

АТЛЯНТИК: „10-ий любко" (Анні Ондра).

КАСІНО: „Льорель і Гарді роблять карієру".

КОЛІСЕЙ: „Чотирьох волоцюгів", ревія „Коли військо їде, банда грає".

КОПЕРНИК: „Мумія".

МАРУСЕНЬКА: „Мумія".

МІРАЖ: „Доктор Джекиль і містер Гайд".

ОАЗА: Нечинне.

ПАЛЯС: „Переживання одної ночі", „Розвід в одній хвилині".

ПАН: „Райський птах" і ревія.

ПАСАЖ: „Кохання злочинця" та „Фліп і Флап у чужинній леґії".

ПРОМІНЬ: „Король Парижа", „Веселий вдовець".

СТИЛЕВЕ: „Тайна 6-х масок" і ревія.

УТІХА: „Душогубство при вул. Морг" і ревія

ХИМЕРА: „Блакитна рапсодія".

Закордонне радіо.

Неділя, 9. квітня 1933.

Братислава (279,3) 20.00 „Пірат" оп. Вочека, Міляно (331,4) 12.30 Концерт, 21.00 „Міньон" оп. Томаса, Штутгарт (360,6) 19.00 Концерт, 21.00 „Парсіфаль" оп. Вагнера, Ляйпціґ (389,6) 20.00 „Королівські діти" муз. казка Гумпердінка, Рим (441,2) 12.30 Концерт, Лянгенберг (472,4) 20.15 „Дон Хуан" оп. Моцарта, Харків (937,5) 8.30 Концерт для дітей, 9.00 Для села, 13.50 Радіокомпозиції, 18.10 Тріо, 19.00 Симф. концерт із Української Фільгармонії.

Понеділок, 10. квітня 1933.

Братислава (279,3) 16.10 Концерт, 17.55 Скрипка та фортепян, 21.00 Рел. музика, Брно (341,7) 21.00 Спів, Штутґарт (360,6) 20.00 Оп. музика, Рим (441,2) 17.30, 21.00 Концерт, 20.15 Пісні, Прага (483,6) 21.00 Спів, 21.20 Концерт, Відень (518,1) 17.00 Легкий концерт, Рига (525) 19.05 Б'зетові твори, 20.20 Спів, Харків (937,5) 9.00 Пісні, 13.50 Український концерт, 15.10 Солісти, 18.10 Радіокомпозиція, 19.00 Концерт із театру „Березіль".

Львівське радіо.

Неділя, 9. квітня 1933.

12.15 Симфонічний поранок, 14.00 Весняні роботи в рибному господарстві, 14.20 Рел. твори (хор), 14.40 Що чувати що треба знати? 15.00 Інструментальна музика, 16.00 Для молоді: „Що чувати в світі?", „Командор Річ. Бирд", 16.25, 23.00

Грамофон, 16.45 50-ті роковини скроплення повітря, 17.00 Фортепян, 18.00 Концерт А-капеля проф. Козловської та проф. Р. Любінецького, 18.45 Всячина, Грамофон, 19.10 Місто Санта Круз, 20.00 Італійська музика, Спорт. вістки, 22.00 Віольончеля.

Понеділок, 10. квітня 1933.

12.10, 15.50 Грамофон, 15.30 Збіжева біржа, 15.35 Листи та програми, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 Золото, банкнот і чек, 17.00 Концерт (фортепян, спів), 18.00 Для матуристів: „Сучасна Польща", 18.25 Вагнерівський рецітал — Райхан (барітон), 19.00 Есперантські новини, 20.00 Лік проти кризи, 20.20 Польська музика, 20.40 Спорт, 20.50 Концерт (орхестра, скрипка), 22.00 Трансм. зі Стокгольму: концерт.

—o—

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 8. IV.: масло 3.60, молоко 0.19, сметана 0.90, яйця 3.—. Тенденція на масло, молоко зникова, на яйця удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр ім. Тобілевича.
Збараж, Саля Нар. Дому: 7. 4. „Роксі", 8. 4. „Фраскіта", 9. 4. „Мотря", 10. 4. „Церковна миш", 11. 4. „Пірвання Сабінянок", 12. 4. „Боярина". — В найближчих днях виставить режісерія театру фарсу на 3 дії п. з. „Мущина з минулим".

Краєве Товариство Охорони Дітей і Опіки над Молодю повідомляє про Діточу Оселю ім. Митрополита А. Шептицького на Остодорі біля Підлютого для дівчат і хлопців від 8—14 літ життя. Управа Діточої Оселі на Остодорі повідомляє, що в цьому році Оселя для дівчат триватиме від 19. червня до 17. липня, для хлопців від 17. липня до 12. серпня — під опікою о. проф. А. Бучацького. Приміщення Оселі в прегарному, новозбудованому, власному будинку. Запевнений фаховий педагогічний нагляд та постійна лікарська опіка. Умовини кліматичні прегарні. Харч пять разів денно. Оплата за побут в Оселі зол. 49.— платна у двох ратах: першу рату (25 зол.) складається при зголошенні — найдальше до 5. травня ц. р., другу рату до дня 1. червня. Для кількох найбідніших дітей знижена ціна. При висилці дітей або школи — на девять дітей десяте іде даром. Зголошення на Оселю для дівчат приймає п. д-р Ксеня Янович, Львів, Потоцького 111. На письменні інформації прохаємо прислати значок. — **Управа Оселі.** 1658 2—2

Пригадка нашим Вп. Паням. Старшина Жіночого Кружка ім. Ганни Барвінок пригадує, що Солодкий базар на цілі Рідної Школи відбудеться у Велику Пятницю 14. ц. м. і триватиме цілу днину до виродажі. Просимо Вп. Пані, які вже зголосили свої святочні печива на наш базар і ті, які ще хотілиб ласкаво своїми пожертвами збагатити наш базар, **присилати дари в четвер** (цілу днину дижурують Виділові). Базар відкритий буде в пятницю від 9-ої години рано. Просимо Шановне Громадянство заходити до нас і купувати. Усе першої марки з кухні славнозвісних наших господинь. 1710

Порядок Богослужень Страстного Тижня і Христового Воскресення у Волоській церкві. Вел. Четвер дня 13. ц. м. в год. 9. Служба Божа св. Василія В. Год. 6. веч. Страсти Г. н. Іс. Христа; Вел. Пятниці дня 14. ц. м. 9.30 царські Часи. Год. 11. Вечірня і обхід з Плащаницею. Год. 4. попол. Надгробна Утреня, а в год. 5. Псальми, які відспіває хор під управою проф. Р. Прокоповича-Орленка та будуть трансмітовані львівським радієм. По псальмах дальша часть Єрусалимської Утрені, яку співатиме хор. Вел. Субота дня 15. ц. м.: Служба Божа Василія В. о год. 9. В неділю Воскресну дня 16. ц. м. в год. 4.30 рано Надгробне, опісля Воскресна Утреня. Читані Служби Божі що-години від 6. год. почавши. Остання читана Служба Божа в год. 12. В год. 9.10 рано Архієрейська Служба Божа. Відслужить Його Преосвященство Кир Никита Еп. Патарський в сослуженню Духовенства. Вечором год. 4.30 Вечірня. В інші дні Великодних Свят Богослуження як звичайно. Третього дня ст. с 18. ц. м. о год. 9.45 Служба Божа, яку трансмітуватиме радіо. 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ІДАЛЬНЯ Й СПАЛЬНЯ, передвоєнні, віденські, оказійно й дешево продаються. Відомість: Львів, вул. Костюшка 2, двері 1, телефон 19-57. 1685 2—3

МЕБЛІ елегантні та тривкі на догідні сплати: „Мебльосплят" Городецька 7. 1706 1—10

КУХОННІ НАЧИННЯ, бляхи на тіста, альпакові накриття, кімнатні і реставраційні ледівні, поручає найдешевше А. Косьцюк, Львів, Шайнохи 2. 1—5

НАЙМОДНІШІ в превеликім виборі мужеські сорочки із штивними ковнірами: зефірові 5.90, попелінові 7.80, шовкові кольорові 10.50, димкові підштанці дуже тревалі 3.25, нічні шифонові довгі 5.50—7.90, Філія фабрики білля „ПАВ", Львів, Сикстуська 1. 1701 1—1

СІЛЬСЬКЕ господарство у Винниках під Львовом, овочевий сад з городиною, надається на городництво на продаж. Частина ціни може лишитися на гіпотеці. Відомість: Марціп Генцік, Львів, Яловець ч. 3. 1703 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР
С-КИ МІНЕРАЛ. ЖИВЕЦЬ „ЧЕРЧЕ"
Спілки з обм. порукою у Львові
відбудеться в дні 24. квітня 1933 р. в годині 5-ій пополудне в салі Української Бесіди при вул. Рутовського ч. 22 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Зборів і відчитання протоколу.
2) Звіт з діяльности і предложення рахункових замкнень й білянсу за 1932 р.
3) Звіт Контрольної Комісії з внеском на уділення абсолюторії.
4) Внесення Надзірної Ради:
а) в справі призначення надвишки білянсової за 1932 рік;
б) в справі підвишки уділового капіталу;
в) в справі перенесення уділів.
5) Внески й запити.

Президент: Д-р Маріян Панчишин.
Секретар: Ярослав Колтунюк.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ АКАДЕМІЇ, ПОЗАОЧНА ШКОЛА ВИСОКОШКІЛЬНИХ СТУДІЙ, ЗАТВЕРДЖЕНА МІНІСТЕРСТВОМ ХЛІБОРОБСТВА ЧСР.

Фахові відділи: агрономічно-лісовий, економічно-кооперативний і хеміко-технольоґічний дають фахову закінчену систематичну підготовку і титул агронома, економіста та хеміка.

При відділах істнує низка вужчих фахових курсів і курсів з окремих предметів.

Впис на всі відділи та курси терміном не обмежується.

Проспекти безплатно висилає Секретаріят УТГІ.

Звертатися на адресу: Ukrajinska hospodarska akademie v Č. S. R., Podebrady — Tschecoslovaqie — або — Товариство „Сільський Господар" Львів, вулиця Зіморовича ч. 20. 1590 4—10

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.